

מסורת הש"ס

(א) ברכות כו: חצית : ת.
סנהדרין טז: (ב) כס"י
לחא

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דבר הבא מן העור.
בטן למר הארנבים שהיא
רק יחס ועשה להם מתנת
ממנו (בראשית ג כא).
הדרך עלך הסקנא
לאשרו

המקנא פרק ראשון סוטה

[illegible]

הדרך על המקנה

דְּרִיָּה **מִיָּא** **אֶת** **מִנְחָתָהּ**. הִכְנֵה
 דְּכֻמֵּיב וְהִיָּא אֶת קִרְבְּנָה
 עֲלֵיהָ **וְגו'** (מַדְבָּר ה'): **כִּפְסָה**
מִשְׁאֵרִים. כָּל שֶׁל נֶזְרִי דִקְל וְרִידִים
 מִדְּרִילָן קִצְרֵי הַדֶּקֶל: **כְּדִי** לִינְעָה.
 גִּמְמָה מִפְּרֶשׁ עֲמָמָה: **מִחִילָן**
 מִשְׁמַח מִשְׁמַח כְּשֶׁמִּבְיָאָה
 מִבְּיָאָה כְּבִלִי שֶׁרַח לְעוֹרָה:
כִּפְסָה כְּבִלִי שֶׁרַח. קוֹדֵם מִיָּא:
הַמִּנְחֹת טַעֲמוֹת שֶׁמֶן וְלִבְנֹה.
 דְּכֻמֵּיב וְיֹאק עֲלֵיהָ שֶׁמֶן וְגַמֵּן עֲלֵיהָ
 לִבְנֹה (וְיֹאקָה ג'). וְלֹקְמֵיהָ (דָּף ע"ט). פִּרְיָן
 וְהִיאִכָּה מִנְחַח טוֹחֵל: **וְאִינֶה**
שְׁעוֹנָה. דְּכֻמֵּיב כֹּה אֵל יִצְחָק עֲלֵיהָ
 שֶׁמֶן וְגו' (מַדְבָּר ה'): **כְּאֹוֹ מֶן**
הַסִּטְיָן. דְּכֻמֵּיב כֹּלֶת הַשִּׁים מַעֲשֵׂה
 אֲזֹחוֹת (שְׁמוֹת כט'): **מִנְחַת הַעוֹמֵר**.
 דְּכֻמֵּיב מֶן שְׁפִירִים בְּמִסְכָּה מִנְחֹת
 יִלְפִינֵן לֶה מִקְרָאִי: **כֹּאֵה**
גִּרְשָׁה. דְּכֻמֵּיב גִּרְשָׁה כְּרַמֵּל תִּקְרִיב אֶת
 מִנְחַת דְּבוֹרִיךְ (וְיֹאקָה ג') וּבְמִסְכָּה
 מִנְחֹת (דָּף ע"ט): **אֲמִירֵינן** בְּמִנְחַת
 הַעוֹמֵר הַהוּא מַדְבָּר: **גִּרְשָׁה**.
 בְּשֶׁעוֹרִים מוֹכֵחַ שְׂזוּ מְנוּפֵה בִּי"ג
 נֶפֶשׁ: כַּעֲן סוֹלֶת מַטֵּים: **קִמָּה**. הִכָּל
 מְעוֹרֵר כֹּמוֹ שֶׁנֶּחֱטָן: **גִּמ' וְלֵךְ כִּךְ**
מִלְּפֶלֶס. לָמָּה אֵלֶּי טוֹרְחִין לִינְעָה:
עַל עוֹבְרֵי רְאוּנוֹ. שֶׁאֵם וְיִנְתָּה
 עֲבֹרָה עַל רְאוּנוֹ שֶׁל מָקוֹם וְרוֹאֶה
 מִתְּפִירָה שֶׁלֹּא מִיִּבְדָּק: **קִסְפֵּר**. הִיא
 תֵּנָה דְּאֹמֵר מִשּׁוֹם דְּחֶסֶה הוּא:
 מַעֲשֵׂה

משקה

מפני מה נקבר מול ביו
ומדרש אגדה בכל
מואז בנאותו פרק בית שט
עון וכשהוא רואה קצרו של
הראנו היכן משה
לכה ללכת ללכת

הדרן עלך המקנא

מביא את מנחתה. אין סדר
המנחה וסדר הפרשה
מכוונו? שהרי כן סדר הפרשה קיבל
אלה ונקתרה מעלה האשה ומביא
לזה מנחתה הכסן מביא פילי של
חמץ ונותן לחמו מלי לוג מים של
הכור ונותן בו עפר מעמיד האשה
בשער נקור ואוחז בגביה וקוטר
אלה שערם ונותן את המנחה על
האשה וביד הכסן מים המרים ומשביע
ומתנה עמה וכותב את המילה
ומוחק ומשקה ונותן מנחתה מתוך
הכפיה מזרים ונותן לחמו כלי שרת
מניף ומגיש ומקטר ומקטר ולא ידעו
למה שינה התנא סדר ולא סדר
התנא ודחא לו סדר הפרשה:

כדי לִצַּעַח. שהרי היטה נחוטה על ידה עד גמר כל הקדור **כדי** שתחזור ותודה ולא שׁוּן ללמחר **כדי** ללמד דברים שטעמו דקרא אלף היבא דנפקא לן מינה מיד דמרבני מיניה דוקרא סתמה כמי וכולה הכל ואלו דורשין טעמו ואומרים וכו' הטעם כזה פסוק והואל ועטמו כשנצל ק' איבא דוקא כגון לא תחבול בגד אלהים משמע בין עקרי ועשרה דוקא ר"ש טעמו דקרא שאל אותה ומשכן אותה חלה משיא לה שם רח' בשכינותיה מחוץ חלה משיא לה העבט וחומר עניה דוקא אין ממשיכין אותה (כ"ח דף קטו):

力

נתאוו משה רבינו ליכנס לא"י וכי לאכול מפריה הוא צריך או לשבוע מן
משה הרבה מצות נצטוו ישראל ואין מתקיימין אלא בא"י אכנס אני לאר
אמר לו הקב"ה כלום אתה מבקש אלא לקבל שכר מעלה אני עליך כאילו
ברבים ואת עצומים יחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פושעיו
ולפושעים יפגוע לכן אחלק לו ברכים יכול כאחרונים ולא כראשונים ת"ל וא
יצחק יעקב שהן עצומים בתורה ונכבדות תחת אשר הערה למות נפשו שם
אין מחני נא וגו' ואת פושעים נכמה שנמנה עם מתי מרבר והוא חמא
העגל ולפושעים יפגוע שביקש רחמים על פושעי ישראל שיחזרו בתשובה (ב)
ואתה אל תתפלל בעד העם הזה ואל תשא בעדם בתשובה (ב)

הדרין עלך המקנא לאשתו

היה ימביא את מנחתה בתוך כפיפה מצרית ונותנה על ידיה כדי ליגעה כל המנחות תחילתן וסופן בכלי שרת וזו תחלתה בכפיפה מצרית יוסופה בכלי שרת יכל המנחות מעונות שמן ולכונה יזו אינה מעונה לא שמן ולא לכונה יכל המנחות באות מן החטין יזו באה מן השעורים ימנחת העומר אע"פ שבאה מן השעורים היא היתה באה גרש וזו באה קמח ר"ג ואומר כשם שמעשיה מעשה בהמה כך קרבנה מאכל בהמה: גמ' תניא אבא חנין אומר משום רבי אליעזר י(וכל כך למה) כדי ליגעה כדי שתחזור בה אם ככה חסה תורה על עוברי רצונו קל וחומר על עושי רצונו וממאי משום דחסה הוא דילמא כי היכי דלא תימחק מגילה ספבר מלשה

44

יד.

עין משפט
נר מצוה

א מ״י פ״א מהל' דעות
 הלי' ון סמך עשין ז:
 א מ״י פ״ב מהל' סעודה
 הלי' סמך עשין ז:
 ג (מ״י שס ה' יג):
 ב ד ה מ״י פ״ב מהל'
 מעשה הקרנות הלי'
 ופ״ג מהל' סעודה הלי':
 ג ו ז מ״י פ״ג מהל'
 סעודה הלי' ופ״ב
 מהל' מעשה הקרנות
 הלי' ב:

מורה אור השלם

- [illegible]

תוספות שאנן

גסטרא דוכוס ושלטון
וחיביו בברכות (ד' ז')
היטקן קרשין גיטרא:
זיין מביא את מנחתה
כרמתי והביא את קרבנה
עליה. בתוך כפיסה מצרית
וכר, צוויי של דקל
חריץ שגדילין סביב הדקל
זיין ליניע וואו. משום
תנופה היא. דלא כתיב
תנופה בפרשה עד אחרי
ותן על כפיס אלא
זיין ליניע וכוונת מפרש
טעמא: היא היתה גרש
פיה ממוכת שכל תנופה
ליה גומלת כעין שכל חייטין.
כ"ה: קטור משה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones